

[Finansministeren.]

lade sine Byggearbejder udføre i Tider, hvor Byggeindustriens Beskæftigelsesgrad ikke er særlig stor. Derimod kan det forventes, at der iværksættes andre Arbejder, bl. a. for at skaffe Beskæftigelse til de langvarigt arbejdsløse, og i saa Fald vil det nævnte Udgiftsbeløb blive betydeligt forhøjet.

Jeg skal nu slutte med at gøre nogle Bemærkninger angaaende indeværende Finansaaars Stilling. Finansloven for 1935—36 viser et Overskud paa 1,3 Mill. Kr., men af Erfaring ved man, at der i Aarets Løb vil komme forskellige Tillægsudgifter. Selv om man i den vedtagne Lov har indregnet henimod 20 Mill. Kr. til Kurstab, og skønt man søger at begrænse nye Udgifter til det mindst mulige, ved man med Sikkerhed, at der paa flere Poster vil komme Overskrivelse, og Nybevillinger vil heller ikke kunne undgaas, hvorfor Tillægsbevillingsloven vil bringe Udgiftstallet op.

Paa den anden Side har man ogsaa Lov til at regne med nogen Forøgelse af Indtægterne. Skatten paa fast Ejendom ligger for Statens Vedkommende ret fast og er anslaaet til 11,5 Mill. Kr., men kan med nogenlunde Sikkerhed ventes at ville give godt 100 000 Kr. mere. Skatter af Indkomst og Formue kan anslaaes til at ville give 5,7 Mill. Kr. mere. Midlertidig Afgift af Arv samt Stempelafgift paaregnes at give 1,2 Mill. Kr. mere, ligesom Sportler og Gebyrer anslaaes til at ville give ca. 100 000 Kr. mere. Endelig er der Forbrugsafgifterne, hvor man regner med en Merindkomst paa 3,5 Mill. Kr., hvilket tilsammen skulde give en forøget Indtægt paa 10,6 Mill. Kr. Med det paa Finansloven opførte Beløb 1,3 Mill. Kr. skulde det samlede Overskud kunne blive ca. 12 Mill. Kr. Men naturligvis maa man for Forbrugsafgifternes Vedkommende tage et meget stort Forbehold, idet vi kun har de sidst forløbne 5 Maaneder at bygge paa, og som alt tidligere nævnt kan en Begrænsning af Importen af visse Varer medføre en betydelig Mindreindtægt. Hertil kommer saa de øgede Udgifter, men saafremt der ikke her kommer alt for store Overraskelser, skulde indeværende Aars Driftsregnskab kunne slutte med et godt Overskud.

Men en fortsat Økonomi inden for Statsforvaltningen er selvfølgelig paakrævet. Paa § 26 er for indeværende Aar regnet med en Merudgift paa 53 Mill. Kr., og selv om der for den almindelige Arveafgift, der føres til Indtægt paa denne Paragraf, ventes at ville indkomme ca. 2 Mill. Kr. mere end

budgetteret, er det lidet sandsynligt, at Formuebudgettets Slutresultat vil blive lige saa godt som for det nu afsluttede Regnskabsaar. Af Indtægter paa denne Post har vi Afskrivninger, Afdrag, Arveafgiften og det eventuelle Driftsoverskud, der tilsammen vil udgøre mellem 35 og 40 Mill. Kr., hvortil kommer Indtægt ved Salg af Statsobligationer til et Beløb af ca. 17 Mill. Kr. Men til Anlægsudgifter, Udlaan og Afdrag paa Gælden anslaaes at skulle anvendes ca. 100 Mill. Kr.

Der har i det sidste Aar ofte været Røster fremme om, at Staten nu var ved at optage et nyt Statslaan, men det har alt sammen været Gisninger, og jeg kan tilføje, at man heller ikke for Tiden paa-tænker at indlede Forhandlinger om et nyt Laan. I sidste Regnskabsaar har vi klaret alle Udgifterne, baade paa Drifts- og Anlægsbudgettet, uden at optage faste Laan og uden at forøge det kassemæssige Underskud, saa det kan ikke siges, at vi befinder os i en Nødssituation. Der lyder ganske vist ofte Røster om, at Befolkningen plyndres gennem høje Skatter, og de samme Toner vil sikkert ogsaa høres i denne Sal, naar Finanslovforslaget kommer til Behandling, og de vil maaske komme til at lyde stærkest fra en Del af de Medlemmer, der selv har stemt for næsten alle Udgiftsbevillingerne. Der kunde derfor være god Grund til at foretage en grundig Gennemgang af hele dette Spørgsmaal, men da jeg i Fjor fremsatte en udførlig Redegørelse, kan jeg i Dag nøjes med nogle supplerende Oplysninger.

I Aarene 1931—32 og 1932—33 skete der en betydelig Nedgang i Statens Indtægter, ligesom Statsvirksomhederne gav betydeligt større Underskud, og da der samtidig i disse Aar udkrævedes store Beløb til Kriseforanstaltninger, maatte der ganske naturligt udskrives nye Skatter til Dækning af disse Udgifter. Senere har Staten overtaget visse Udgifter, som tidligere har været afholdt af Kommunerne, hvorfor der ikke har været Mulighed for en Skattenedsættelse. Men naar „Skatteborgeren“, bravt assisteret af andre Blade samt af en Del private Personer, stadig taler om det uhyre Skattetryk, som Staten har lagt paa Befolkningen, skal jeg fremdrage nogle Regnskabstal for Tiden fra 1. April 1929 til 31. Marts 1935, de seks Aar, den socialdemokratisk-radikale Regering har administreret, og for hvilken Periode der altsaa foreligger afsluttet Regnskab.

Ejendomsskatterne var i 1929—30